

Club Renault de Finlande r.y.

Renaultist



1/2024



Club Renault de Finlande 40 v.

Turun Kuntotesti Ja Korjaus Oy

Erikoistunut
RENAULT-autojen huoltoihin ja korjauksiin.

- AutoCom-vikatesteri
- Rengastyöt
- Katsastuspalvelu
- Ilmastointihuolto
- Myös muut merkit
- Pakettiautot
- Pyörän kulmien säätö

Puh. (02) 239 1361
kimmo.loponen@pp.inet.fi
Avoinna arkisin 8 - 16.30
Pitkämäenkatu 15, 20250 Turku



AUTOKORJAAMO
KUJALA OY

Autokorjaamo Kujala Oy

Huippuluokan huoltoa ranskalaisille automerkeille!

Tuo autosi huoltoon Autokorjaamo Kujala Oy:n ammattilaisten osaaviin käsiin Vantaan Korsoon ja voit olla varma, että se tulee kuntoon kertaheitolla! **Meillä on yli 30 vuotta kokemusta ranskalaisista automerkeistä, erityisesti Renaultista.** Olemme esimerkiksi huoltaneet ja korjanneet yli 20 000 Renaultia näiden vuosien aikana, joten osaamisemme on hioutunut huippuunsa. Renault-huoltoja teemme jo toisessa sukupolvessa.

Tunnetme myös muiden ranskalaisten automerkkien – kuten Citroënin, Peugeotin ja Dacian – ominaispiirteet.

Takuuvarmaa ja nopeaa palvelua

Käytämme ensiluokkaisen laadukkaita, alkuperäisiä varaosia ranskalaiseen autoosi. Ne ylläpitävät autosi turvallisuutta ja jälleenmyyntiarvoa. Palvelemme sinua ripeästi – saat huollon viikon varausajalla!

RENAULT CITROEN PEUGEOT DACIA



Urpiaisentie 7 B 1, 01450 Vantaa. Puh. (09) 872 8911 ja 0400 512 816. kujala@autokorjaamokujala.fi
Avoinna ma-to 7.30 – 17, pe 7.30 – 16

www.autokorjaamokujala.fi

- 4 Retro Mobile 2024
 8 Ranskalaiset kaikilla mausteilla
 10 Traditioita
 12 Pienii Rellui
 14 Rellukkaiseni
 18 Talviheikki
 22 Harrastamisesta...
 26 Hollannin kirjeenvaihtajalta
 28 R19 16 v
 30 Vuosikokous



Kerhon jäsenmäärä

Vuodenvaihteessa kerhon jäsenmäärä oli 541 henkilöjäsentä
 429 perhekunnasta.

Moro

Se on sitten juhluvuosi alkanut ja tapahtumia riittää. Vuosikokous pidettiin perinteisesti Käyttöautossa Tampereella ja osallistujia oli todella hyvin. Hallitukseenkin tuli muutoksia kun Jussi ja Miikka vetäytyivät raskaasta vastuusta ja saimme uutta verta joukkoomme. Suuret kiitokset vielä Jussille ja Miikkalle! Uusina jäseninä hallituksessa aloittavat Vesa ja Jouni ja varajäseniksi valittiin Antti Lehtovaara ja Tuomas Saarela. Vuosikokouspäivällisellä oli ennätysmäärä osallistujia ja Jussi oli jälleen onnistunut valitsemaan oivan ravintolan.

Juhlavuoden tapahtumat alkavat Lahden Classic Motor Showsta, jossa meillä on oma osasto, jonka pystyttämisestä vastaavat tällä kertaa päijäthämäläiset harrastajat. Heidän panoksesta SUURET kiitokset.

Classikin jälkeen on perinteisesti Ranskalainen Visiitti Järvenpäässä, jonka jäkeen alkaa valmistautuminen Suureen Renault Kiertoajeluun. Se alkaa Turusta ja päättyy Tampereelle (tai oikeasti ulkomaille Teiskoon). Tervetuloa kaikki mukaan.

Oma harrastaminen on jäänyt vähemmälle työaikojen muututtua entistä haastavammiksi. Jotain sentään on tapahtunut. Teimme pääsiäisviikolla retken Mallorcalle saksalaisen kirjeenvaihtajamme Arnen ja hänen vaimonsa Meiken kanssa. Retkillämme näimme enemmän tipparenuja kuin monen vuoden Pariisin reissuilla yhteensä. Muita klassikkoautoja näimme ehkä yhteensä yhtä paljon kuin tippoja.

Hyvää kevättä ja juhluvuotta kaikille!

-pete-



Renaultist
 Numero 1/2024
 Club
 Renault de Finlande ry:n
 kerholehti

Toimittanut:
 Wellu

Aineiston kokoaminen:
 Wesku

Avustajat:
 Kari Kittinen
 Tellu
 Suvi Kukka Kärkkäinen
 Antti Lehtovaara
 Tom Bruinink
 Maarit Salo
 Wesku



Retro Mobile 2024



40 CV ennätysauto.

Teksti ja kuvat: Kari Kittä

Ehtikin tulla jo viiden vuoden tauko Retro Mobile käyntien väliin, korona ja pallonivelen vaihto kun hieman häiritsivät harrastuksia.

Onneksi Suomen lentolakko osui juuri reissulentojen väliin, viime kerralla oli keltaisia liivejä Pariisissa, nyt traktorimarsseja. Nekään eivät osuneet kohdalle, nähtiin kuitenkin kymmeniä santarmiarmeijan Renault Mastereita lentokentälle johtavien moottori-ten liittymässä. Halusivat ilmeisesti varmistaa Suomen Renault-kerholaisten pääsyn Retroon.

Hättäsimpien kerholaisten piti jo eka päivän iltana hypätä metroon, (tai oikeastaan taidan lainata tähän kohtaan kerhomme sanan säilän sankarin, Jussi Lepäsen tekstiä vanhasta Renaultist-lehdestä. Meinaan kun minä kirjoitan yksitotisesti että mentiin metrolla, niin Jussi muotoili saman asian näin: "Maanalainen mekaaninen mato kuljetti meidät jne.") että pääsimme tutustumaan tilapäiseen pieneen Renault-puotiin osoitteessa Champs-Élysées 33. Jo ihan vaan sen vuoksi ettei kaikkia ostoksia tarvitsisi Retrosta kantaa.

Seuraavana päivänä Paris Expo Porte de Versailles, eli Pariisin messukeskus oli säilynyt tukevasti paikoillaan ja odotteli ensimmäisen päivän vieraita saapuvaksi.

Tulihan niitä, jo aamupäivällä paljon, keskipäivällä tosi paljon. Renaultin osaston pääväri oli tällä kertaa sininen, kaikki osaston autot sekä yksi lentokone olivat sinisiä, uuden sähkö-vitosen muovimalleja kun ei oikein lasketa autoiksi.

Sinistä teemaa siinä sitten jatkettiin ostoksien muodossa, ja minunkin laukkuuni päätyi pieni sininen Rafale sekä sininen Alpine A470.

Kolmessa hallissa esillä oleva näyttely oli jälleen

kerran todella runsas ja monipuolinen, katsottavaa ja koettavaa olisi riittänyt kahdeksikin päiväksi.

Me koitimme tulla yhdellä päivällä toimeen, no siinähän jäi sitten huomaamatta esim. vanhojen 1900-luvun alkuaikojen Rellujen osasto laajan A-hallin perimmäisessä nurkassa. Järjestävä taho oli luvannut lisää ravintoloita, eli siis istumapaikkoja. Olihan niitä kyllä enemmän, mutta niin näyttelyvieraitakin enemmän.

Kuitenkin onnistuimme löytämään itsellemme istumapaikat, niiden valtaaminen on kokemusta ja nopeutta vaativa taidemuoto! B- ja C-hallien tarjonta oli perinteisesti painottunut kerhojen ja pienyrittäjien maailmaan, siellä sitä vasta näkemistä olikin.

Olen ennenkin höpöttänyt Retro-reissulla tarvittavista tukevista jalkineista, lisäksi vielä siihen että mesukävelyä voisi harjoitella etukäteen jo kotomaassa. Ihan vaan aluksi kolme tuntia päivässä betonilattialla, välillä saa toki käydä kahvilan puolella istuskelemassa. Seuraavalla viikolla viisi tuntia, ja kohta sinulla on oikeat Retro-jalat. Meidän takajalat kestivät siellä tällä kertaa yhdeksän tunnin kävelyn.

Pariisiakin tutkittiin, ja koska Renaultin L'Atelier oli vieläkin rempassa niin toinen pääkohteemme Retron lisäksi oli Notre-Damen katedraalin rakennustellin- git. Ne piti käydä nyt kuvaamassa, koska nekin ovat tavallaan ainutlaatuisia. Entisöinti sujuu hyvin ja aikataulussa on pysytty, ensimmäisen vaiheen pitäisi valmistua Pariisin olympialaisiin.

Aikas suuren palapelin kokoaminen on kyseessä, jo pelkästään ulkoisten kaarien tilapäisten tukien tekemiseen ja asentamiseen oli mennyt kuukausia.

Hyvin ovat ranskalaiset tehneet siitä hommasta



6 CV Hod Rod.



Etoile Filante edestä.



Renault-Riffard.



40 CV ennätysauto takaa.



Dauphine 60v, samalla Bonneville suola-aavikon ennätysauto. Ryhmä CGC 1.



Renault-Riffard edestä.



Etoile Filante.



Dauphinoise.



turisteille uuden nähtävyyden. Kirkkoa ympäröivä aitakin oli valjastettu rakentamisen eri vaiheiden esille tuontiin. Uusien rakennuspuiden ja kalkkikivien valinnasta alkaen, aidassa oli esim. kartta josta sai selville mistä päin Ranskaa puut kaadettiin. Etupihalla oli vielä tilapäinen info/näyttelyrakennuskin.

Palossa aika hyvin selvinnyt kuparinen kukko oli asennettu päivä tai kaksi ennen meidän vierailuamme kirkontornin huipulle, siellä oli vielä asentajat töissään alemmalla tasanteella.

Myös museet Rodin ja Dali olivat listalla ja olivat myös näkemisen arvoisia, todettiin että Rodin oli todella työteliäs kuvanveistäjä ja Dali puolestaan aika veikeä taitelija. Tuli sitten nähtyä Ajattelijaa oikeassa ympäristössään ja aidot valuvat kellot Montmantren mäellä.

Kaiken kaikkiaan täytyy suorastaan suositella talvista Pariisiin matkaa, säätilahan siellä on aina leppoisampi kuin täällä kylmässä pohjolassa.

Lennot ja hotellit ovat helmikuussa edullisempia kuin muina vuoden aikoina, ruuhkia on paljon vähemmän museoissa ja muissa turistikohteissa.

Siihen jää helposti koukkuun, tänä vuonna reissussa olivat meidän lisäksi ainakin Jorma, Sari, Kim ja Sami. Voi olla että paikalla oli muitakin kerholaisia joista ei ollut tietoa.

Mainittakon vielä että sen alussa mainitun



Myymäälä.

uuden pallonivelen kanssa tapaa paljon uusia, juuri sinusta kiinnostuneita ihmisiä lentokenttien metallinpaljastimen kohdalla.



21 TXE 3600 km, 12.900 €.



CAR, Renault merkkikerhojen kantaäiti.



Uuden vitosen muovimallit.



Notre Damen korjaustellingit.



Sacré-Coeur.



Pariisi.



Celtaquatre coupé.



Clio Youngtimers-osastolla.



Ranskalaiset kaikilla mausteilla



MOBILIAN FENNO GALLERIASSA 6.10.2023–31.8.2024

Kuvat ja teksti: Kari Kitti



4CV 1957
Markku ja Anita Pellinen.

Automuseo Mobilian Fenno Galleriassa on parhailaan esillä pienoisyhteily "Ranskalaiset kaikilla herkuilla", vuoden 2024 elokuun loppuun saakka. Siellä on ranskalaisia autoja kymmenisen kappaletta, sekä 1:43 pienoismalleja 200 kpl.

Sekä tietenkin aikamoinen määrä muita autoja, mutta tähän katsaukseen on kuvattu pääasiassa vain Renault-merkkisiä kulkuneuvoja.

Mobilian päärakennuksen Rallimuseossa on näytillä Maxi 5 Turbo, Tour de Corse versio. Senkin hyllyistä voi löytää muutaman 1:18 Ralli-Rellun, ja myytävänä olevan rallikirjan kannessa komeilee R8 Gordini.

Museon osoite on monelle tuttu Ranskalaisista Viisiteistä, eli Kustaa Kolmannentie 75, Kangasala.





R16 1966 Antti Vähälä.



Georges Richard Vis-À-Vis 1898.



Citroen, Panhard, Peugeot, Renault ja Simca pienoismalleja.



10 Maxi 5 Turbo 1983
Jukka Suvisalmi ja Timo Viitala.



Ranskalainen visiitti 2024

25.5.2024 klo 10 - 15, osoite: Annitädintie 1, Järvenpää



- keittolounas
- kahvia, pullaa
- ym. herkkuja



Koppa Cup 3.
osakilpailu klo 13



NÄYTILLÄ
IHMEITÄ
FRANSKOJEN
MAILTA!



Järjestäjä
Suomen 2CV-Kilta ry



Näin ne isä-poika traditiot jatkuu...

Tämmöiset on kivoja traditioita. Wesku oli alle vuoden kun osallistui mun kanssa legendaariseen 4CV:n purkamiseen. Heli opasti että laita poika istumaan auton katolle niin hän ottaa teistä kuvan. Siinä kaksi kovaa Rellu-jätkää tuijotteli toisiaan. Paikka oli Heinämaankulma Forssan Tammelessa. Aikaa kuvan ottamisesta on kulunut yli 38 vuotta.

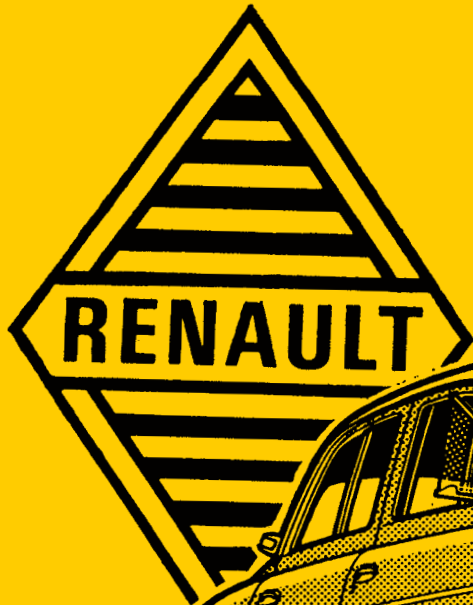
Toinen kuva taas on otettu Tuusulan Jokelassa. Siinä Wesku pitelee Hugoa Ysioistasen katolla samanlailla kuin itse aikoinaan istuskeli 4CV:n katolla. Siinä seuraava kova Rellu-jätkä.

Hauskaa kuvitella mikä malli Relluista on Hugolla kun jatkaa isä/poika-traditiota oman lapsensa kanssa. Onko se sähköRellu vai iskältä peritty klassikkomalli? Ei voi vielä tietää. Ehkä 3. koppanen sähköTwingo?

Texti: Wellu, kuvat: Wellu ja Wesku.



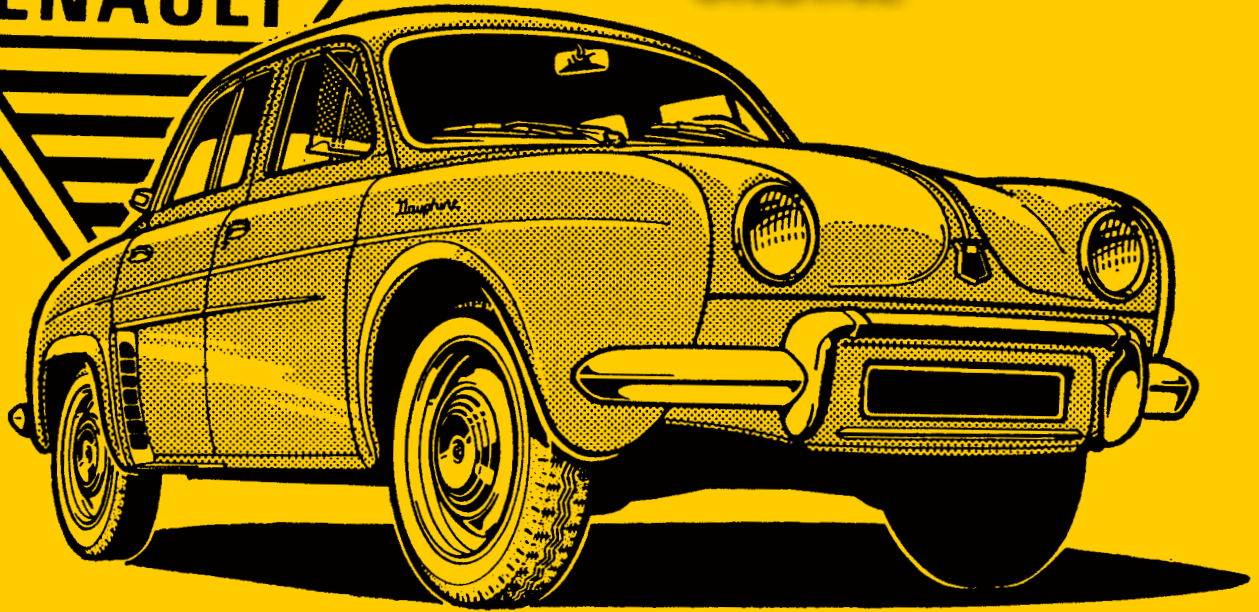
1956 -1967



DAUPHINE

"DAUPHINE GORDINI" "1093"

"ONDINE"



Piirros julkaistu Renault Veteranen lehdessä nro 21 joulukuussa 1993. Tässä modifoituina.

Renault vuodelta 1907
Helsingin Bulevardilla
17.8.1967. Aika kokoinen
menopeli. Kuva ollut Renaultist
1/89 lehdessä ja jo silloin
peräänkuulutin Renaultin
tyyppiä. Ei ole tietäjiä löytynyt
mutta tänä päivänä interwebbi
toimii ja sieltä voisi löytyä
lisätietoa. Vihjeenä lukijoille,
että reissun jälkeen auto
palautui kotitalliin eli Pariisin
Renault-museoon.



Pienii Rellui



Teksti ja kuvat: Kari Kitti



1. Kolmannen sukupolven Laguna GT eroaa ulkoisesti muista versioista vain etupuskurin yläosasta, ovenkarmin GT-merkeistä, vaihdekepin ympäristön ja -nupin alumiinikoristeista sekä etuistuimien selkänojiin ja GT-logoista. 18 tuuman Celcium kevytmetallivanteet taisivat olla vakiona alla.

Laguna on ajalta jolloin pienoismallit olivat yksityiskohtaisempia, tämänkin sisusta on monivärinen istuimia ja kojelaudan näyttöjä myöten. Alustassa on hyvä pakoputkisto ja renkaissa kuviointi, kunnon peilejäkin on kolme kipaletta, ja ikkunoita kiertävä kromilista on tarpeeksi ohueksi mallinnettu. Valmistaja Norev.



2. R4 Sinpar 4x4 Militaire Torpédo de l'armée vm. 1964, on maastonvärinen Tipan koko nimi. Eli armeijan nelivetoinen pikukumaasturi, vihreän mattaväriyksen lisäksi siinä on pyöreät tötterötakavalot. Sekä konepellin päälle taittuva tuulilasi ja sen kiinnikkeet, lasinpyyhkijöiden moottorit ovat sen vuoksi kiinni tuulilasin yläreunassa. Samoin kuin toinen peilikin, toinen on etulokasuojassa.

Torpédo versio on valmistettu paku-tipan pohjalle, siinä on myös normaalia suuremmat jarrurummut ja alustaa on muutenkin vahvistettu. Pressukatko on kokonaan irrotettavaa mallia, hyvät kiinnikkeet ja siinä on Tipaksi todella suuri takaikkuna.

Karkeakuvioiset renkaat, lyhyt pakoputki sekä nelivetotekniikka pohjalevyssä kruunaavat kokonaisuuden. Malli kuuluu Passion Renault 4 kioskiautosarjaan, valmistaja ehkä PCT.



3. Alpine A610 V6 Turbo Magny-Cours on oikeana auton aikamoinen harvinaisuus, sitä valmistettiin tuolla värityksellä ja tekstillä vain 30 kappaletta vuonna 1992 juhlistamaan Renaultin voittoja F1-sarjassa.

Circuit de Nevers Magny-Cours on moottoriurheilurata keskellä Ranskaa, Kimi muuten voitti siellä 2007.

Tyylikkäiden kevytmetallivanteiden keskiosa maalattiin myös samalla vihertävällä sävyllä, kuten myös muutama sisustuksen yksityiskohta. Malli on hinta/laatusuhteeltaan erittäin hyvä, se julkaistiin ranskalaisessa Alpine et Renault sportives kioskiautosarjassa 2007. Valmistaja Eligor.



4. Formula Renault 3,5 sarjaa ajettiin vuosina 2005-2015, ja se oli GP2:n lisäksi toiseksi korkein pykälä ennen Formula-1 sarjaa.

Vuoden 2008 kuljettajien mestaruuden voitti hollantilainen Giedo van der Garde, ja siltä vuodelta on tämä hänen autonsa pienoismallikin. Kilpatallina toimi Ilmeisesti nyt jo lopettanut pieni brittiläinen P1 Motorsport.

Hyvin tehdyt formuloiden pienoismallit ovat todella yksityiskohtaisia, ne ovat täynnä erilaisia ilmanohjaimia ja muita häpäkkeitä. O.Z Racing vanteille on kietaistu mustat ja pyöreät Michelin slicks renkaat.

Ahtaan näköisessä ohjaamossa on turvavyöt, polvipohjusteet ja Renault-logolla varustettu ohjaispyörä. Erikoismaininta tulee pakoputkesta, joka on käsitelty kuumana käyneen näköiseksi.

Valmistaja Norev.





Rellukkaiseni

Texti: Tellu
Kuvat: Tellu ja
Suvi Kukka Kärkkäinen

Varhaisimmat muistoni rellusta syntyivät jo 1960-luvulla. Täti, tuo topakka ja määrätietoinen, elämää nähnyt, tuli kesäisin äitiäni eli siskoaan tapaamaan - rellulla. Siihen aikaan ei ollut tavallista, että nainen ajeli autolla ja ihan itsekseen. Tosin tätikin ajeli pääasiassa kesäisin kyläilymatkoja ja lähemmäs marjametsiä.

Jonkun kerran pääsimme penskatkin kyytiin ja sekös oli ihmeellistä. Meillä ei ollut itsellä autoa koskaan, joten autokyyti oli harvinaista. Rellu jäi jo tuolloin sieluni sopukoihin.

Täti, 1910 syntynyt, halusi olla itsellinen ja vapaa. Hän osti Renault Dauphine Gordinin uutena 1964. Kauniin turkoosin sinisen. Se oli hänen elämänsä ainoa auto. Matkamittariin kertyi n. 50 000 kilometriä.

Ikäännyttyään ja sairauksien tullessa täti päätti luopua rakkaasta autostaan. Olin läpäissyt insijajon juuri syksyllä 1979, joten täti päätti luovuttaa sen minulle.

Niin sain ensimmäisen autoni 1500 markalla. EN toki ilmaiseksi sitä tahtonut, sano-

mistahan siitä olisi tullut. Ottajia kun olisi ollut muitakin. Ostin heti uudet Michelin nastarenkaat alle, olihan talviaika. Renkaista maksoin 800 markkaa. Siinä alkuinvestoinnit.

Alkoivat autoilun opettelu. Kokemusta ei moottoriajoneuvoista ollut. Ellei oteta lukuun perämoottoria. Talliakaan ei autolle ollut tarjota, ulkona piti rellun oleman.

Kotitalo oli rannalla, melko jyrkän mäen alla, joten auton paikka oli mäen päällä tien varressa. Kesäisin pesua ja putsausta varten peruutin pihaan ja hyvinhän se sieltä kesäkelellä takaisin mäelle nousi.

Parhaani mukaan yritin opetella auton perustoimintoja ja kuuntelemaan pöörin äänensävyä. Jäähdytysnesteen osasin vaihtaa syksyisin, kesällä näet tuli lisättyä enempi vettä. Ongelmien kohdatessa lähestyin tuttua paikkakunnan huoltamoja ja tottavie tutuiksi ehdittiin tullakin.

Kai rellukka toi minullekin, kuten tädille, vapautta mennä ja tulla. Ja kyllä sitä mentiinkin! Työmatkat sujuivat mainiosti ja usein ajelin lähikaupunkiin, Savonlinnaan.

Perhepäivähoidon ohjaajana kiersin päivähoitokoteja ja kerran jymähti hoitajan pihasta lähtiessä ykkönen päälle. Siitä sitten köröteltiin hiekkaisia maaseututeitä 20 kilometrin matkan huoltamolle. Onneksi oli kesäkel.



Kaikenlaista hauskaa rellukan kanssa koettiin. Eräänä hyvin lumisena talvena olin matkalla kaupunkiin kun tien urat ja liukkaas viskasivat rellun pellon puolelle. Maanviljelijä lähestyi jo lapion kanssa auttaakseen, kun kaupungista tuli linja-auto. Auto ajoi ensin hieman ohi, mutta peruutti ja pysähtyi kohdalle.

Autosta nousi viisi riskiä miestä, jotka tarttuivat rellun helmoihin ja nostivat pikkuisen takaisin ajotielle. Eikun kiitokset ja heipat ja linja-auto meni menojaan. Kuin myös isäntä lapioineen. Ihanaa auttavaisuutta!

Savonlinnassa oli muutamat liikennevalot siihen aikaan, mutta onneksi liikennettä paljon vähemmän kuin nyt. Kesäkelissä olin tulossa ulos kaupungista ja Mertalan risteystä lähestyessäni jarrutin punaisiin liikennevaloihin. Se oli outo tunne, kun jarrutat eikä mikään muu ota vastaan kuin pohjapelti.

Jarruputki posahti ja nesteet pihalle ja rellu jatkoi matkaansa risteuksen läpi. Ehjänä selvitettiin. Kotimatka 30 km oli hieman haasteellista mäkisellä tiellä. Ja taas huoltamolle.

Kerran talvikelissä olin taas matkalla kaupunkiin ja kiirekin oli kyytiläiselläni ehtiä junaan. Materkankaan kohdilla tuli vastaan kuorma-auto aika vauhdilla ja kuului kova pamahdus.

Muutaman sekunnin kuluttua tuulilasi rissahti läpinäkymättömäksi harmaaksi ja siruiseksi. Varovasti jarrua, pysytellen tien oikeassa reunassa, onneksi tuttu tie. Siihen sitten rellu tiensivuun, taksi alle ja kaupunkiin.

Seuraavana aamuna tulin sisaren kanssa tutkimaan tilanteen. Tuulilasin muruset pois ja nokka kohti tuttua huoltamo. Olimpa hauska viikutella ikkunasta vastaantulijoille! Pipovaan pakkasessa tiukemmalle ja vauhti kohutuullisena, että pysyttiin tien pinnassa koko 20 km matka.

Uusi, vaikkakin vähän käytetty, tuulilasi löytyi etsinnän jälkeen Kiikka-Keikyän suunnalta. Ei ollut internettiä haussa apuna.

Viimein ilmeni ongelmia starttimoottorin toiminnassa, uutta ei löytynyt. Olihan se tietysti ihan kätevää pysäköidä johonkin mäelle ja tuupata siitä sitten rellu vauhtiin, hypätä kyytiin ja ykköstä silmään. Noihin aikoihin ilmestyi mies kuvioihin, harmillista kyllä hän ei välittänyt autoista ja niiden sielunelämästä.

Ajoin rellun riihen taakse ja käyttöön tuli toinen kulkupeli. Siihen aikaan vakuutusmiehet tekivät kotikäyntejä ja auton tultua puheeksi, ilmeni Mikkelin läänin pääkaupungista rellulle halukas ostaja.

Itse peruutin rellun pois riihen takaa ja kaupat tehtiin. Itku pääsi kun rellukan perävalot katosivat. Oli vuosi 1985.

Monen vuoden, auton ja kasvaneen perheen jälkeen olivat ajatukseni ajoittain edelleen vanhassa rellussani. Oliko se enää olemassa vai oliko paalaus kone saanut sen kitaansa?



Hyvin tyylikkää ajovalojen lipat.



Polttimoiden vaihto onnistuu helposti.

Reiutukseni

Veljenpojan kanssa 2014 tutkittiin AKE:n rekisteriä ja sieltähän rellukka löytyi. Heti seuraavana aamuna etsin puhelinnumeron ja soitin omistajalle. Auto oli edelleen minulta sen ostaneen perheessä. Sovittiin, että menen katsomaan rellukkaistani, jota olin sa-
laa ikävöinyt. Kävin kerran ja toisen. Toisella keralla sovittiin, että tehdään taas kaupat. Kauppahinta oli hieman eri kuin edellisellä kerralla.

Tuon n. 30 vuoden aikana rellu oli saanut uuden maalipinnan ja aikaisemmin aiheuttamani pienet rutut ja ruostevauriot oli korjattu. Matkamittariin sen sijaan ei ollut tullut paljoakaan. Penkit ja ovipanelit olivat saaneet uuden sinisen tekstiilipinnan. Ja tyyliin sopiva radio oli asennettu. Toki tekniikkaakin oli laitettu ja huollettu. Vuodet osaavissa käsissä olivat tehneet rellulle hyvää!

Kesä 2015 oli ensimmäinen ajokesä uudistetu-
sa suhteessamme. Kilometrejä on tullut n 10 000. Museorekisteröintiä en ole toistaiseksi harkinnut. Öljy- ja jarrunesteen vuotoja, kaasuttimen oikkuilua ja muuta pientä on ollut. Korin saumakohdissa hieman värimuutoksia. Mutta kertaakaan en ole jäänyt tien päälle.

Rellu on liikenteessä toukokuun alusta lokakuun alkuun, muutoin majoilee lämpimässä tallissa. Vuositainen vakioajelu on Savonlinnan retkeilyajot, lisäksi paikallisten harrastajien kk-ajot ja lähialueen tapahtumat.

Ja ihanaa on ajella ihan muuten vain. Kaunis sää, rellun pöriä ja tasainen meno, käsi ikkunalla niin että allit lepattaa – voiko parempaa olla!

Oma osaamiseni ei ole edelleenkään saanut tason kohotusta tekniikan suhteen, mutta jotain pientä olen oppinut. Ja melko hyvin ymmärrän viestit pöriästä, kilinästä ja kolinasta. Huoltohommissa käytän edelleen maksullisia miehiä. Toki hyvät ystävät ja kylän miehet ovat olleet myös tukena harrastuksessa.

Oikea jarrusatula vaihdettu, uusi bensapumppu

laitettu ja uusi tuulilasikin entisen naarmuisen tilalle, uudet kumit on laitettu alle ja vanteet pulverimaalattu ja kaikenlaista pientä. Tarvikkeita ole tilannut Hollannista ja Saksasta, hyvin on onnistunut. Toki käytän luottohuoltamon lisäksi kotimaisia palveluntuottajia jos mahdollista.

Rellutuksessa olen tutustunut mukaviin ihmisiin, saanut hyviä neuvoja ja kuullut mahtavia tarinoita! Rellu saa lii-
kuskellessaan ihmiset hyvälle tuulelle ja hymyilemään! Kaunis väri ja muotokieli miellyttävät. Onpa rellu päässyt Jarno Saarisesta kertovaan dokumenttiin.

Kesää 2024 innolla odotellaan! Toiveissa on päästä mukaan Savonlinnan retkeilyajoihin ja Saimaan ympäriajoon. Toivotan kaikille autoharrastajille upeaa kesää ja hienoja reissuja omilla rellukoillaan! Pysytään tiellä ja vilkutetaan!

Tellu ja Rellu

*Renault Dauphine Gordini R1095, vm 1964
ETELÄ-Karjalan vanhat ajoneuvot ry
Renault de Finlande ry*



OLEMME MUKANA

**SUURI SUOMALAINEN
KLASSIKKOAJONEUVONÄYTTELY**

**CLASSIC
MOTORSHOW**
Lahti • Finland

**4.-5.5.2024
LAHDEN MESSUKESKUS**

RENAULT SCENIC E-TECH 100% ELECTRIC

220 HV



**2024 car
of the year**

toimintamatka jopa 619 km*
90 % kierrätettäviä materiaaleja
valmistus Euroopassa

*WLTP-testitulosten mukaisesti.
Lisätietoa www.renault.fi

renault.fi





Texti ja kuvat: Antti Lehtovaara

Talviheikki 3.3.2024



Olemme perinteisesti olleet Turussa järjestetävissä Talviheikki ajoneuvoharrastus- ja keräilytapahtumassa kerhon kanssa esillä. Päätimme siis myös tänäkin vuonna osallistua.

Suunnitelmat näyttille tuotavista autoista hahmottui jo hyvissä ajoin. Ajateltiin, että nyt pistetään mobilistien lahkeet väpättämään.

Suunnitelma oli tuoda seuraava kattaus esille: Renault Torpedo 1923, entisöimätön projektikuntoinen säilymäihme. Renault 4CV, johon on istutettu 2,0 16V Renault F-sarjan moottori. Renault 8S, jossa 5 GT Turbon tekniikka.

Ellei näillä eväillä saataisi autoharrastajien ja mobilistien mielenkiintoa heräämään, niin ei millään. Suunnitelma oli siis hyvä. Kaikki ei aina kuitenkaan mene suunnitelmien mukaisesti, eikä mennyt myöskään nyt.

Renault Torpedon omistaja kävi jo pari päivää ennen tapahtumaa tarkistamassa, että auto on varmasti vielä säilytyspaikassaan. Olihan se siellä ja sen lisäksi toistakymmentä venettä pukkien päällä auton edessä.

Meillä oli käytössä Japin traileri ja Trans-

portteri, joten Torpedon esiintyminen yleisölle jäi nyt tulevaisuuteen. Japi alkoi kuumeisesti miettiä jotain tilalle, olisihan meillä silti hieno kattaus joten ei hätää.

Mutta kun ei onnistu, niin ei onnistu. Renault 4CV:n tekniikan kanssa oli ollut murheita ja siitä oli kytkinakseli vaurioitunut. Toiveikkaana auton omistaja Jukka Kätevä teki ympärilyöreitä päiviä tekniikan kanssa, mutta niin vain kävi, että aika loppui.

Eli emme saaneet myöskään 4CV:tä esille. Ei syytä paniikkiin, onhan toi Renault 8 vielä, se ainakin saadaan paikalle. Onneksi 8:n omistajalla Jame Tuomisella on muutama harrastekalusta, ja hänen kokoelmistaan valikoitui mukaan myös Renault Megane RS (mk2).

Kolmelle autolle oli varattu tilaa joten yksi pitäisi vielä saada paikanpäälle, olihan tässä vielä päivä aikaa.

Japi sai kuin saikin houkuteltua Janne Nurmen tuomaan hänen entisöidyn Renault Dauphinen 1961 näyttille. Niin sitä sitten saatiin näyttelyosasto kasattua.



Oli entisöityä vanhaa kalustoa (Dauphine), hieman rakenneltua vanhaa kalustoa (8S) sekä hieman uudempaa kalustoa (Megane RS). Kaikki hienosti esillä.

Yleisöä oli sunnuntaina todella mukavasti liikkeellä ja myös meidän osastolla huikea kävijämäärä. Näyttile tuomamme autot herättivät paljon mielenkiintoa.

Eikä tämä uurastus hukkaan mennyt, Club Renault de Finlanden osasto sai näytteilleasettajien kolmospystin. Voisi siis todeta, että varsin onnistunut tapahtuma loppujen lopuksi!

Iso kiitos kaikille mukana olleille ja erityisesti autonsa paikanpäälle tuoneille henkilöille, Jame Tuominen ja Janne Nurmi.

Nähdään kesän tapahtumissa!

T: Antti Lehtovaara



Ranskisten yhteistapaamiset

Ranskalaisten ajoneuvojen paikalliset yhteistapaamiset kaikille merkeille eri puolilla Suomea. Tapahtumapäivä on tiistai 7.6.2022 kello 17:00 alkaen. Kaikki mukaan tutustumaan oman alueen harrastajiin yli kerrhorojien!

Kerhot:

Automobile Citroen ry, Suomen 2CV-Kilta Ry, Panhard Dynastia, Club Peugeot ry, Club Renault de Finlande ry ja Simca & Vedette Club Finland.

Uusimaa:

Espoon automuseo.
Bodomintie 35, 02740 Espoo
Yhteyshenkilö: Pauli Halme, Club Peugeot ry, 040-7190215.

Pohjois-Pohjanmaa:

Ravintola Nallikari
Nallikarintie 15, 90510 Oulu
Yhteyshenkilö: Kimmo Mustonen,
Club Renault de Finlande ry, 0500-999919

Pohjois-Karjala:

Automuseo Myllyn vanhat autot,
Ylämyllyntie 87b, 80400 Ylämylly
Yhteyshenkilö: Pauli Halme, Club Peugeot ry,
040 719 0215

Pirkanmaa:

Vehoniemen Automuseo,
Vehoniemenharjuntie 92, 36570 Kangasala
Yhteyshenkilö: Rauno Tuomainen 2CV Kilta ry,
0400-851489

Päijät-Häme:

Suomen Moottoripyörämuseo,
Veistämönkatu 1, 15140 Lahti
Yhteyshenkilö: Juha Ratilainen, AC ry,
046-5437047

Etelä-Savo ja Kaakonkulma:

Lappeenrannan Automuseo,
Tapavainolantie 18, 53850 Lappeenranta
Yhteyshenkilö: Mikael Takalo, Club Renault
de Finlande, 040-7037922

Varsinais-Suomi:

Uudenkaupungin Automuseo,
Autotehtaankatu 14, 23500 Uusikaupunki
Yhteyshenkilö: Markku Lempiäinen, 2CV
Kilta Ry. 0400 922 667

Savo:

Kuopion Automuseo
Puistokatu 22, 70110 Kuopio
Yhteyshenkilö: Pauli Halme, Club Peugeot ry,
040 719 0215

Keski-Suomi:

Keski-Suomen Tieliikennemuseo
Museotie 18, 41920 Kintaus
Yhteyshenkilö: Sami Lång, Club Peugeot ry,
0400 757 542

Länsirannikko:

Pietarsaaren moottorimuseo



Vauhtia ja pitoa piisaa! Kisasta tai kuskeista ei tietoa.

Olemme avoinna arkisin kello 8-17!

Sporttiset Rellut ottakee yhteyttä:

09-8732353

info@auto-artikkeli.fi
www.auto-artikkeli.fi

AUTO-ARTIKKELI OY

Varaosat ranskalaisautoihin yli neljäkymmenen vuoden kokemuksella!

Alkuperäis- ja tarvikkeet myös uudemman sukupolven Renaultteihin, Yacco-voiteluaineet ynnä muuta!

YACCO
MADE IN FRANCE
SINCE 1919

RENAULT

CITROËN
PEUGEOT
RENAULT

Urheilutie 8
01370 Vantaa

**Varaosat Tipasta tähän päivään!
Jo neljäkymmentäviisi vuotta laatutuotteita samasta osoitteesta!**



Tämmöisestä rata-Alpinesta sain vihjeen joskus 90-luvun alkupuolella. Auto oli Espoon Leppävaarassa jonkun firman tallitiloissa.

Omistajan nimeä en muista. Mutta silloin nimi ja puhelinnumero oli ja sovin visiitistä. Mäkisen Katriina ja Katriinan velipoika Hebe olivat innokkaita lähtemään mukaan ratsaamaan moisen rata-auton. Olihan se sentään Renault Alpine A110!

Radalle modattu A110 Leppävaarassa



Paikka löytyi helposti vaikka ei ollut navigaattoreita. Puhelinluettelon kartta riitti.

Muistikuvani mukaan omistaja kertoi moottorin olevan Renault 20:sen. 2 litrainen? Jos joku tietäjä tunnistaa kuvasta koneen niin seuraavassa lehdessä voisin päivittää tiedon.

Olihan se kiva käydä ihaillemassa Alpinia ja ottaa siitä kuvat muistoksi. Nyt yli 30 vuoden jälkeen ne ovat mukava lisä lehden juttuihin.

Kuvat ja teksti: Wellu





Harrastamisesta ja vähän lehden teosta...

Kuvat ja teksti: Wellu



Veikko Vanhanen ja Sämpylä.

Täältä se kaikki alkoi. Tai melkein. Maxi Marketin pihalla kokoonnuttiin 1984 ensimmäisen kerran. Vanhasen Veikko tunsi/tiesi Rellu-harrastajia ja minulla oli kasa omia kontakteja harrastajiin, joten ei muuta kuin soittelemaan olisiko porukalla kiinnostusta tavata. Lopulta sitten kokoonnuttiin Espoon Leppävaarassa Maxi Marketin pihalla ja sääkin suosi, ei satanut.

Tätä ennen oltiin 1983 ensimmäisessä Forssa Pick-Nickissä muutaman Sämpylän kattauksella. 1984 Sämpylöitä oli jo 5 kappaletta Forssassa. Oikein Renault-logokin oli pystyssä ja fläppitaulu täynnä Relujen kuvia. Eli ihan oma osasto! Yksi Fregate oli myös tullut paikalle mutta omistajaa ei tavoitettu. Rekkari oli TJ-450.

Ennen Forssaa 1984 oli heinäkuun puolessa välissä Tammisaarella pienimuotoinen kokoontuminen, mutta siellä ei ollut montakaan osallistujaa.

Tapaamisista innostuneena alkoi sitten kysyä ajatus Renault-kerhosta. Alettiin haalimaan tietoja harrastajista ja keräämään tietoja autoista, puhelinnumeroista ym.

Eipä olisi niinä innostuksen ensihekuissa uskonut että jonain vuonna vietetään kerhon 40-vuotis juhlia.

Renaultistin alkutaipaleet

Maxi Marketin kokoontumisen jälkeen sanoin Veikolle, että eiköhän kerho tarvitse oman lehden. Kun kirjapainoalalla oli töissä niin mahikset lehden tekoon olivat otolliset.

Silloinen työpaikka oli Helsingin Liikekirjapaino Vuorikadulla. Ja siellä AD:na Jouko Jokinen. Fiat kerhon jäsen ja puheenjohtaja, Mersukerhon jäsen ja museoajoneuvo katsastaja.

Lehden nimeä pähkaillessäni Jokke ehdotti Renaultist-nimeä. Kuvastaa kuulemma Renault-harrastajaa, Renaultistia. Siitä johdettuna Renaultist. No mitäpä siihen vastaanakaan sanomaan joten lehti oli saanut nimensä.

Jokelta kuuli paljon juttuja eurooppalaisista merkeistä ja niin löysin Relllun.

RENAULTIST
1/1984

4 cv. Renault 1953

- Service: 399.000 f
- Affaires: 458.000 f
- Sport: 479.000 f
- Décapotable: 562.000 f

RENAULTIST
1/1985

Vära-osa kirjasta
PR 751, R 1094

- 6031403
- 6062015
- 6062163
- 6062164
- 7053020
- 8227725
- 8238478
- 1023 080306
- 1081 350856

RENAULTIST
2/1985

FORSSA PICK NICK SPECIAL

1. Grand Tour de Renault Vaasa

Ensimmäinen "oikea" Grand Tour pidettiin Vaasassa heinäkuussa 1985. Koskisen Timo oli järjestäjä ja harastajia saapui yllättävän paljon.

Jan Stovelsen oli tullut ainoana ulkomaalaisena kokoontumiseen rätkikattoisella Ryppypepulla ja niinhän siinä kävi, että pokaali meni Perämeren toiselle puolelle.

Pakko todeta, että olihan se huikean upee Renaultti. Ehkä se autojen laatu oli hiukka eri maata kuin Suomessa. Mutta ei mitään, ansaittu voitto.



Grand
Tour
de
RENAULT

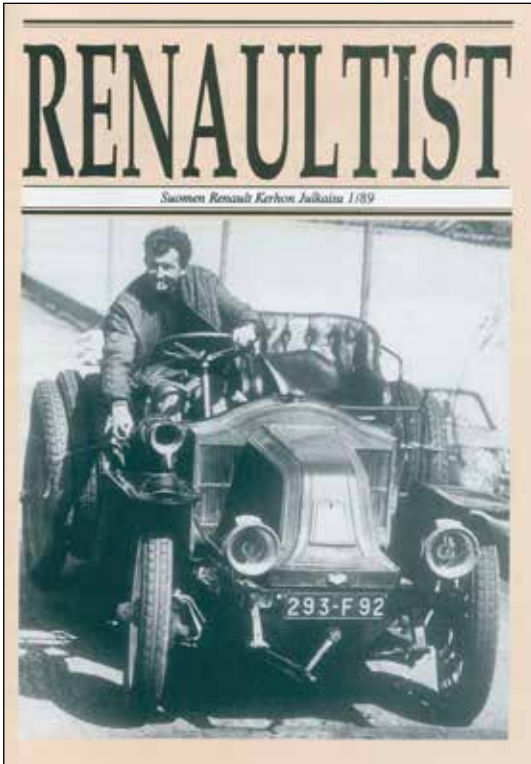
25.-26.7.1987
Turku

2. Grand Tour de Renault Tampere

1986 Rellujen keulat kääntyivät Tampereelle ja siellä Restaurantaan. Raimo Kouhia hoiteli järjestäjän hommat. Nyt en muista paljonko porukkaa tapahtuma keräsi mutta enemmän kuin Vaasan kokoontuminen.

3. Grand Tour de Renault Turku

1987 sitten kokoonnuttiin Turussa ja vetovastuu tapahtumasta oli Antti Mikolalla. Pääsivä-opisto toimi tapahtumapaikkana ja tilaa riitti niin autoille kuin harrastajille. Upea paikka kerrassaan.



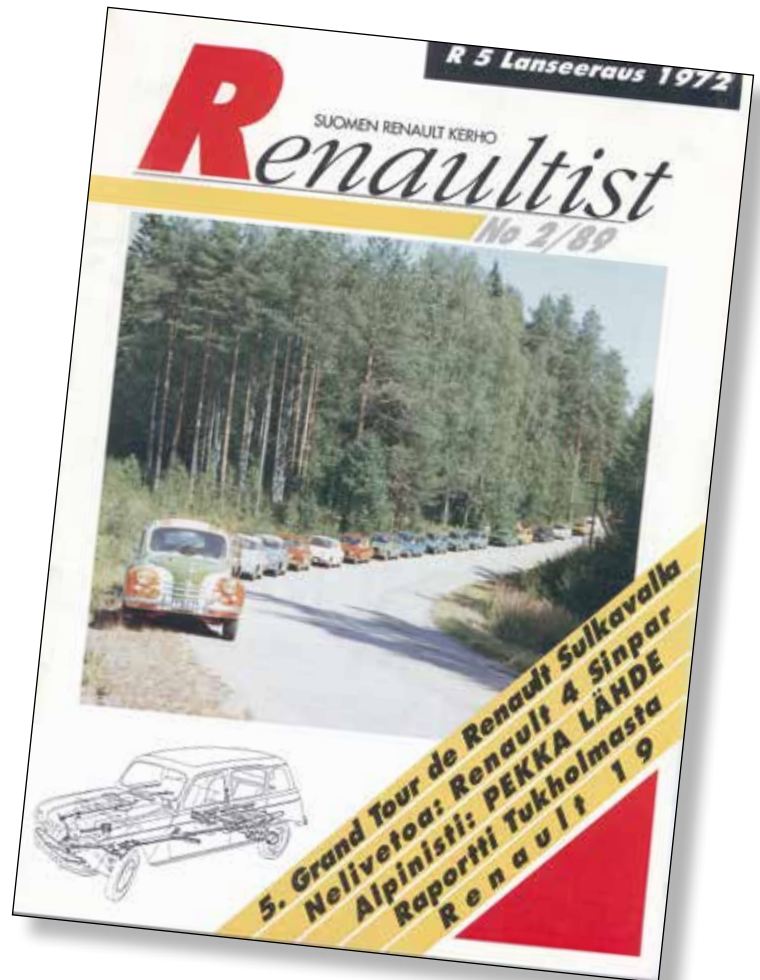
1/84 lehden kannessa poseeraa Vanhasen Veikon äiti Kerttu Vanhanen. 4CV oli sukulaisilta lainassa. Veikko kirjoitti lehteen yli puolet jutuista.

1/85 lehden kannessa taas oli kunnostettu Rellun osa. Kyseinen osa majaili yhden talven meidän meidän tekkarin päällä ennenkuin se sitten asennettiin paikoillee. Heli jo hiukan kritisoi auton osan säilytyspaikkaa. Lehdessä puoliksi jutut minun ja Veikon kanssa.

Molemmat lehdet 16-sivuisia. 2/85 Forssa Pick-Nick Special taasen vain 4-sivuinen flyeri, jota jaettiin Pick-Nickissä.

1/89 olikin sitten jo kaksivärinen ja 32-sivuinen paksumpi lehti, tosin vielä A5-kokoinen. Näin jälkikäteen sitä lukiessa huomaa, että juttuja oli laidasta laitaan ja ihan hyviä vaikka itse sanonkin. Rami Kankkunen avustavana kirjoittajana ja Kouhian Raimo omalla jutullaan.

1986 ei toistaiseksi ole löytynyt yhtään julkaisua. Vuodelta 1987 löytyy 4-sivuinen "Suomen Renault Kerho Tiedottaa" lehdykkä ja 1988 taas tyhjä. Tosin arkistoja on TOSI paljon läpikäymättä.



Renaultist 2/89 oli ensimmäinen nykymuotoinen lehtemme. A4 kokoinen ja 32-sivuinen. Tuohon aikaan neliväripainatus oli kallista joten yhden painoarkin toinen puoli oli 4-värinen ja toinen mustavalkoinen. Sisäarkeissa 2-väripainatus ja taas osa arkin puolista mustavalkoisena. Nykyään sitten ollaan täysin nelivärisenä.

Harrastamisesta ja vähän leho



Tässä sitä kerhon alkuaikojen muisteloita jota vähän perääkuulutettiin. Mörkörellun osalta loikattiin jo vuoteen 1998. Muuten ollaan siellä 80-luvun loppupuolella.

Paljon vielä on kertomatta. Pohjoismaiden kokoontumisien käynnistäminen Katriina Mäki-sen kanssa, Ranskalaisen Visitiin suunnittelu ja toteuttaminen ym. Le Mansin reissu on muistissa edelleen. Keskiyöllä saavuttiin Le Mansiin ja heti aukiolemaan kuppilaan syömään. Hyvällä kielitaidolla tuli sitten tilattua mustekalakeittoa. Sitäkin syö nälkänsä.

Niistä sitten seuraavissa numeroissa. Ja mitä uutta tietoa näihinkin texteihin vielä arkistosta löydetään.

Terveisin Wellu

Mörkörellu

Mörkörellu eli Renault Goelette vm. -62 oli oikeastaan vuosia kerhon tunnus. Se oli mukana vuodesta -90 Muroleen kesätapahtumasta alkaen. Forssin Jokke maalasi Mörön keltaiseksi ja ennen Belgian kokoontumista -92 Turussa auto teipattiin kerhon teksteillä (vai muistanko sittenkin väärin?).

Sen jälkeen autolla matkusteltiin aika reippaasti. Belgia -92, Ranska -98 100-vuotisjuhlat Pariisissa. Pohjoismaiden kokoontumisia Norjassa ja Tanskassa ja tietysti kotimaan tapahtumat ym. Aika hyvin 1962 malliselta Relulta.

Auto on/oli VR:n Ovelta ovelle -jakeluauto. Kiitokorin alumiininen (rautarunko) erikoiskoppa takasi isot asuintilat matkustaville. Auto oli rekisteröity erikoisautoksi joten kalustaa sai mitä ikinä keksi. Henkilöluku 1+6. Aikoinaan asunto-osan oven päällä komeili Renault Cafe -kyltti pysähdyspaikoilla ja tapahtumissa. Kyllä sitä kaffetta porukka kävikin juomassa. Joskus oli jopa pullaakin tarjottavaksi.

Alkuaikojen harrastajat kyllä muistavat Mörkörellun, toivottavasti lämmöllä.

100-vuotisreissulla rohkeimmat kävi Eiffel-tornin huipulla. Upeat näkymät.



Ranskanmaan patongit oli hurjan kokoisia. Hyvä että pöytä riitti.

Mörkö Eiffel-tornin juurella. Teipattuna. Tarja, Heli ja lapset nousivat huipulle. Me Zalin kaa käytiin toiletissa alakerrassa.



Samalla Belgian reissulla Dinantissa Heli pääsi Alain... jotain A110:n kyytiin ja meno oli kuulemma huimaa Ardennen vuoriston kapeilla teillä. Alain on entinen rallikuski ja Suomessakin käynyt Hankirallissa.



Club Florealin discossa Belgian reissulla Tuomisen Jukka, Zali ja Tarja, Antti ja Aino ja minä. Heli kuvaa.



len teosta...



1989 5. kokoontuminen pidettiin Sulkavalla Rami Kankkusen ja Tepa Impolan omistamalla vanhalla kansakoululla. Maininki nimeltään.

Ilta menoi hyvin suunniteltiin disco ja paikka oli hiukan hakesessa. Koulun juhlasali oli jo asuinkäytössä joten sinne ei päästy. Niinpä joku fiksu järjestäjistä keksi vanhan navetan.

Niinpä luudat ja luutut heilumaan ja päivän työn jälkeen oli oiva discopaikka valmis. Dj Yessay hoisi illan rytmit mallikkaasti ja kaikki oli tyytyväisiä.

Vuonna 1999 Taipalsaaren kokoontumisessa sain vastaanottaa Mörkörellun säiliöauton á la Timo Paukama. Renault konjakkki toimi tyylikkäänä säiliönä. Niin hienoa kädentöitä kuin olla ja voi.

Taitaa olla jo vuosikertaa koko konjakkki kun on edelleen korkkaamatta. Tuskin se huonoksikaan menee. Olisikohan 40-vuotisjuhlat hyvä paikka korkata?



Alkuvuosina ostin halvalla ("Sulo Vilen") 4CV:n Lohjalta. Into oli piukassa kun löyty vähän harvinaisempi Relu. Kaikkihan siitä piti purkaa ja haaveilla korin kunnostuksesta ym. Eihän siitä sitten mitään tullu ja fiksuna laitoin Ryppypepun myyntiin.

Tampereen Tuomisen Jukka kiinnostui aiheesta ja kaupat syntyi helposti. Autoa hakiessa Heinämaankulmalta Jukka tokas Helille, että osta Wellulle pala-peli mitä se saa purkaa ja koota ettei Reluja tarvii atomeiks hajottaa.

Jukan käsissä 4CV valmistui ja löysi tiensä Tohloppiin Pelle Hermannin Äitiliinin autoksi. Tänäpäivänäkin löytyy netistä pätkiä Äitiliinin 4CV:stä.



Sama auto Tuomisen Jukan entisöinnin jälkeen.

Sämpylän jälkeen hankin Tipan vuodelta -63. Alkujaan valkoinen mutta katon vaihdon jälkeen väriksi valikoitui punainen. Ennen normi kovakattoinen Tippa vaihtui rätkikattoiseksi. Siskon kirjekaverin isä kuuli minun haikailevan rätkikattoa Tippaan. Saksanmaalta sellainen löytyi romikselta, katto irti 10 sentin tolvilla ja pakkaus katon kokoiseen pakettiin ja postitus Suomeen. Rahdit maksoin ite. Pistehitsit irti poraamalla molemmista ja muutamat mittaukset Atolppien kohdalla. Kun 80-luvun katto-osan sovitti 63-malliseen Tippaan niin heittoa ei ollut nimeksikään. Melkein osui piste-hitsikkien kohilleen. Gotti-vanteet kyllä antaa sävökseen Tippaan.



Tällainenkin menopeli on tullut omistettua. Galion vm. -66. ELL-502 eli tuttujen kesken Elli vaan. Tätä rakentelin AutoRexin pihalla kun toiminnot oli sieltä siirtyneet jo Biliaan Kaivokselaan. Ajamiseen tarvittiin C-kortti mikä tietysti hankittiin. Ellin ajoin Haagasta Porvoon Somppariin enkä C-korttia oo sen jälkee tarvinnut. Ajokki Oy:n valmistama kori ja tykkivanteet alla. Toimitti asuntovaunun virkaa parisen vuotta. Hyvin toimi.



Taiteilija Camilo

RENAULTISTin viimeaikaisten artikkeleiden innoittamana taiteilija Camilo nousi piirustuspöytänsä taakse. Näillä sivuilla näet hänen työnsä tulokset. Joka kerta on hämmästyttävää nähdä, mitä ainutlaatuista materiaalia kolumbialaisella taiteilijalla on tarjota.

Camilo Ernesto Hernández Rincón (53) on yksi Kolumbian kuuluisan Renault 4 Clubin, CR4C:n, perustajista. Tietysti R4 on hänen suosikki design-esineensä, mutta myös muut Renault mallit kuuluvat hänen portfolioonsa. Flamicom Racingin mestari Bogdan Popescun Logan STCC:n henkilökohtainen muotoilu toi leveän hymyn rallikuskin kasvoille.



Renault FT17 panssarivaunu



Kuuluisa Renault FT17 tankki kuuluu nyt COBI:n valikoimaan. Itse asiassa FT17:stä on saatavilla 2 versiota 1/35-mittakaavassa.

COBI on puolalainen laadukkaiden lelujen valmistaja, jolla on laaja valikoima tankkeja, lentokoneita ja autoja, jotka voidaan rakentaa lohkoista. Heillä on suuri historiallinen kokoelma myös nykyaikaisia ajoneuvoja. Katso cobi.eu ja ylläty. COBI:ta saa myös paikallisista harrastusliikkeistä.

COBI:n Aleksandra kertoi, että lähitulevaisuudessa on odotettavissa myös Renaultin autoja. Ensimmäinen on uusi Renault Austral, ja ehkä joku klassinen Renault sen jälkeen.



R4 juliste

Graafikko Guillaume Lecomte on luonut suuren julisteen, joka esittelee 4L:n kehitystä. Hieno yleiskatsaus, jossa on 30 erilaista mallia täsmälleen niissä väreissä, joissa Tippaa toimitettiin vuosina 1961-1992.

Harrastajat tunnistavat ne välittömästi. R3, R4, R4 Luxe, R4 Super, R4, R4 Parisienne, R4 Plein Air, R4 Jogging, R4 Sixties, R4 L, R4 TL, R4 GTL, R4 TL Savane, R4 Carte Jeunes ja R4 GTL Clan.

Jokaisesta mallista on oma kuva, jossa vuosiluku, alkuperäinen värinimi ja koodi. Juliste on A2-kokoinen (42 x 59,4 cm) ja painettu 170 gsm:n paperille. Hinta vain 10 euroa ilman toimituskuluja. Lisätietoja löytyy osoitteesta <http://citroenhy.free.fr>.

Uusi Renault 5 kirja

Renault 5 & Supercinq alaotsikolla Kansan suosikki! Se on uuden Renault 5:tä ja Supercinqia käsittelevän kirjan nimi. Julkaisija Idées Plus Editions hurmasi Renault 4 -fanit aiemmin R4-albumilla La 4L la populaire.

Täsmälleen samalla tyyliä ja muodossa R5-kirja ilmestyy huhtikuussa. Houkuttelevalla 14 euron hinnalla se ei saa puuttua hyllystäsi.

Piirustukset on tehnyt neljä kuuluisaa kuvitajaa ja tekstin kirjoitti yhtä kuuluisa Monique Uderzo-Ott. Sarjakuva on 80-sivuinen ja vie lukijan läpi R5:n ja sen seuraajan Supercinqin





Konrad rakastaa R6:aan

Tiedän kokemuksesta, että R6:ta ei voitu löytää kommunistisessa Puolassa 70- ja 80-luvuilla. Ja jos Länsi-Euroopassa rekisteröity Kutonen ylitti rajan, sillä oli huomioarvoa.

Vuonna 2024, tämä on muuttunut jo vähän. Tänäpäivänä Konrad Nowakowski nauttii kauniin R6 GTL:nsä harvinaisuudesta.

Asuessamme maakuntakaupungissa, jossa arvostetuin auto oli Polonez, ranskalaisen perheen Renault 6:n vierailu naapureiden luona teki suuren vaikutuksen nuorekkaaseen autoharrastajaan Konradiin. Malli pysyi korkealla hänen toivelistallaan vuosia.

Espanjan lomalla vuonna 2016 hän näki kauniin R6:n myytävänä. Hänen espanjaa puhuva sisarensa - joka on asunut Valenciassa vuodesta 2002 - otti yhteyttä myyjään ja järjesti koeajon. Konrad näki mielessään jo ajamassa kapeita eteläeurooppalaisia katuja pitkin. Valitettavasti hintapyyntö jäi liian korkeaksi.

Kolme vuotta sitten hänellä oli parempi onni, ja hän löysi sellaisen, joka oli hänen budjettinsa sisällä.

Konrad järjesti kuljetuksen Espanjasta Puolaan. R6:n rekisteröinti klassisille rekisterikilville sujui mutkattomasti. Tällaisella rekisteröinnillä on useita taloudellisia etuja. Mutta se tarkoittaa myös sitä, että ajoneuvoa ei voida myydä Puolan ulkopuolelle. Hieno tunnustus hallitukselta tämän Renaultin kulttuurihistoriallisesta arvosta.

Pyrkinessään palauttamaan R6:n mahdollisimman alkuperäiseksi Konrad on käyttänyt ystäviään palauttaukseen alustan, moottorin ja korirakenteen täydelliseen kuntoon. Ja kaikki ilman kompromisseja, mistä todistaa alkuperäinen Pygmy-radio, joka täydentää täydellistä sisustusta. Klassisissa tapahtumissa hänen R6 on todellinen katseenvangitsija söpön Fiat 126:n ja Land Rover Santanan rinnalla.



Turkoosi R4 Safari

Melkein 50 vuotta Renault 4 Safarin esittelyn jälkeen malli kokee uudelleensyntymistään. Kiitos VrumVrumin Simonille, joka suunnitteli R4 Safarin muotoisen tyynyn. Slovenialainen klassisten autojen fani sai kirjoittajasi idean lisätä juuri tämä R4-versio tyynykoelmaansa.

Valikoima sisältää nyt neljä R4:ää: aiemmin esitellyn punaisen, sinisen ja beigen muunnelman sekä uuden turkoosin Safarin. Jos kiinnostusta riittää, voi olla myös 4F6 tulossa. Mukava lahja saada, mutta myös antaa. Lisätietoja on osoitteessa www.vrumvrumsi.





Renault 19 16 v

Texti ja kuvat: Wesku

Auto tuli minulle 2014 kun olin etsinyt sopivaa haraste- ja käyttöautoa. Ysitoistanen on aina miellyttänyt silmää ja aikaisemmin minulla oli ollutkin ykköskoppanen ysitoistanen 16 v, joka hommattiin pikku vikaisena ja sellaisena se pysyikin kunnes myin sen pois.

Nykyinen yksilö löytyi Keravalta ja vaikutti myyntipuheiden sekä koeajon jälkeen järkihintaiselta ja olihan se ostettava.

Kolme vuotta autolla ajettiin kesät talvet ilman suurempia huolia kunnes taka-akseli rojautti alas. Uutta akselia etsimään ja sitä saikin tovin etsiä kunnes löytyi.

Myyjältä sain kaksi akselia kun ei varmuutta ollut että missä kunnossa olivat ja niinhän siinä kävi, että eka akseli, joka lyötiin kiinni oli, samassa kunnossa kuin alkuperäinen ja ei muuta kun toista asentamaan.

Akseli toimi hyvin noin puoli vuotta kunnes oli taas perä maassa ja samalla myös mieli. Harkitsin jo auton hävittämistä kunnes kesäpäivillä sain vihiä valkoisesta avo ysitoistastesta, joka oli haettu Ruotsista hieman kolaroituna ja oli vielä 16v malli, joten levyjarrullinen akseli löytyi siitä.

Ei muuta kun kesän lopulla Espace ja traileri perässä kohti Jyväskylää. Auto kyytiin, samalla reissulla haettiin laituriprojektiin ponttoonit ja oli siinä ponttooni ukoilla ihmettelemistä, kun haettiin sisältä vasara ja naputeltiin avoautosta ikkuna rikki jotta saatiin kaikki neljä ponttoonia mahtumaan kyytiin.

Avon mukana tuli myös kaksiosaiset etuvalot, omassa autossa kun oli tavallisen ysitoistasen ajovalot umpiot. Nyt näyttää auto hyvältä kun on lyhkäset ja

pitkät erikseen umpioissa.

Autosta löytyy myös täydellinen huoltokirja ja vähän enemmänkin kun nyt voi sanoa, ettei enään mahdu leimaa lyömään edes takakanteen. Jouduin jo tekemään pikku vihkosen johon sain kirjattua ylös huollot, mitkä on takakanteen kirjattu. Vihkossa olen pitänyt muutenkin kirjaa vaihdetuista osista mitä itse olen vaihdellut.

Kilometrejä on vuodesta 1992 kiertynyt jo 267 000. Yllättävän vähillä hitsauksilla ja korjauksilla on tähän asti menty.

Ohjaustehostimen pumppu alkoi ääntämään joten sen vaihdoin. Vaihto ei ollut mikään ihan yksinkertainen juttu kun pumppu sijaitsee imusarjan alla heti laturin takana ja luonnollisesti tilaa ei tuossakaan moottoritilassa ole liikaa.

Mutta ei kyllä käy kateeksi niitä joilla on Clio 16 v kun vielä pienempään moottoritilaan on ängetty sama moottori.

Viime katsastus meni läpi ilman huomautuksia ja uskon ettei tänäkään syksynä ongelmia esiinny.

Tänä vuonna on tarkoitus vähän madaltaa autoa, lähinnä laskea perä alemmas kun on turhan korkeella ja ostaa uudet renkaat.

Ajettavuudeltaan auto on kyllä erittäin hyvä ja hiljainen jopa verrattuna uusiin autoihin ja matkakin taittuu mukavasti ja pehmeästi. Kulutuskaan ei nyt mikään mahdoton ole, sen minkä tankkiin laittaa niin se menee.

Auton on uutena ostanut Vammalan Lääkäriasema Oy 29.6.1992 ja myyjänä Käyttöauto Seinäjoki.



Renault 19 II 16 v 1992

Moottori: 1.8 litrainen 16 v
Teho: 135 HP/101 kW
Vääntö: 158 Nm/4250 rpm
Kiihtyvyys: 0-100 km/h 8.5 s

R19:n alkuperäiset umpiot näyttävät hyvältä.

Melko tarkkaan on käytetty huoltokirjan jokainen sivu. Sehän tarkoittaa että Rellun huollot on hyvin dokumentoitu. Hyvä niin.

Moottoritilaa voi piristää moninaisin keinoin. Tässä yksi tapa.



Perä ON hiukan ylhäällä.

Paikalla oli ennätysmäärä jäseniä.



Tampereen KäyttöAuton pramea sisäänkäynti.



Vuosikokous Tampereella

Texti : Maarit Salo ja Wesku
Kuvat: Wesku

rikanrannassa.

Tapahtuma on samalla 30. Pohjoismaiden yhteiskokouksen juhluvuosi näkyy myös muissa tapahtumissa, mm. Classic Motor Show:ssa, jossa kerho on mukana omalla osastollaan.

Vuosikokous keräsi runsaasti väkeä paikalle. Kokouspaikkana toimi perinteisesti Tampereen KäyttöAuto, joka tarjosi oivat puitteet kokoukselle. Osallistujia oli saapunut paikalle noin 40 henkeä. Porukalla tuntui juttua riittävän pitkän talven jälkeen.

Hallitus kokoontui perinteisesti ennen vuosikokousta ja kun tulevan vuoden päätökset oli reilassa, oli aika aloittaa vuosikokous.

Hallituksesta poistui kaksi pitkäaikaista jäsentä, jotka antoivat tilaa uusille urhoollisille Renault harrastajille.

Ja kokouksen jälkeen oli aika suunnata perinteiselle lounaalle kuten muinakin vuosina.

Vuosikokouksen päätöksiä:

Kerhon ja hallituksen puheenjohtajana jatkaa Petri Heino. Hallituksen muut jäsenet tänä vuonna ovat Vesa Heinänen, Jouni Kyrölä, Mikko Rousku ja Mikael Takalo. Varajäseniksi valittiin Antti Lehtovaara ja Tuomas Saarela.

Yhdistyksen jäsenmaksut vuonna 2025 säilyvät ennallaan. Kokouksista ja tapahtumista ilmoitetaan jatkossakin tuttuun tapaan kerhon nettisivuilla, Salmiakki-tiedotteella ja/tai Renaultist -lehdessä.

Tapahtumien tiedotusta kannattaa seurata kerhon nettisivuilta. Tänä vuonna kerho järjestää 40-v. juhluvuoden kunniaksi Grand Tour de Renault -kiertoajelun, joka sisältää viikon ajan paikallistapahtumia ympäri maan. Kiertoajelu huipentuu kesätapahtumaan Mu-



Puheenjohtaja ja Leppäsen Jussi keskustelevat.



Talvi on jo melkein takanapäin ja rakkaat Rellut pääsevät aurinkoisille kesälaitumille!

Parasta ajankohtaista tietoa tapahtumista ym. löydät kerhon nettisivuilta www.renaultkerho.net

Kerhon hallitus

Petri Heino (puheenjohtaja)
Peninkuja 3, 33580 Tampere
Puh. 0400-130272

Mikko Rousku (vp)
Kiekkostenkuja 20, 15800 Lahti
Puh. 040-5961736

Mikael Takalo
Pyhävedentie 8 B 24,
52700 Mäntyharju
Puh. on 040-7037922

Vesa Heinänen
Iltalenkki 60, 05400 Jokela
Puh. 0400-453584

Jouni Kyrölä
Hämeentie 31, 37800 Toijala
Puh. 040-0991056

Hallituksen varajäsenet
Antti Lehtovaara ja Tuomas Saarela

Kerhon taloudenhoitaja
Jorma Peisalo
Puh. 040-5069072

Kerhon sihteeri ja jäsen sihteeri
Maarit Salo
Sähköposti: maaritsaloster@gmail.com

Toiminnantarkastaja
Markku Klemola
varahenkilönä **Kari Kittä**

Uudet jäsenet

31.9.2023–1.4.2024
(julkaisuluvan antaneet)

Vanttu Jaara	Kiiminki
Timo Kaartosalmi	Parola
Mauri Karri	Kesälähti
Lasse Mäkelä	Klaukkala
Juha Orava	Helsinki
Toni Paakkarinen	Tesjoki
Antti Ruusuvuori	Hämeenlinna
Jani Silfver	Pori
Niko Åkesson	Naantali

Jäsenmaksut

Vuoden 2024 jäsenmaksu on 20 € ja 5 €/perhejäsen (puoliso, alle 18-vuotiaat lapset). Maksetaan Membookin kautta. Jäseneksi voi liittyä täyttämällä lomakkeen (www.renaultkerho.net ja jäsenlomake) tai ottamalla yhteyttä jäsen sihteeri Maarit Saloon. Liittymismaksu on 10 €. Jäsenetuna saat postitse kerholehden (Renaultist) ja tiedotteet (Salmiakki) sekä etuja kerhon järjestämissä tapahtumissa. Myös kerhotuotteita jäsenet saavat edullisemmin.

Nettinurkka

Lehdestä on jätetty pois mallivastaavat, paikalliset kokoontumiset ja tulevat tapahtumat. Ne löytyvät päivitettyinä kerhon nettisivuilta.

www.renaultkerho.net

Sähköpostiosoite on postia@renaultkerho.net
Löydät meidät myös facebookista!

2. Grand Tour de Renault



26 --27 7 1986 TAMPERE

Tervetuloa Renault-harrastajien perinteiseen "Suureen" kokoontumisaan, tällä kertaa tänne Tampereen seudulle. Toivottavasti tästä viikonlopusta muodostuu yhtä hauska ja iloinen tapahtuma kuin viimevuonnakin. Seuraavilla sivuilla esittelemme viikonlopun tapahtumapaikkoja ja ohjelmia sekä muuta pientä tietämisen arvoista. Viikonlopun isäntänä toimii Raimo Kouhia.

Iloista yhdessäoloa toivottaa

Suomen Renault Kerho

Lehden materiaali

Seuraavan Renaultistin juttujen aineistopäivä on **30.9.2024**. Erityisesti kaivataan juttuja harrastajien autoprojekteista. Jutut osoitteeseen renaultist.materiaali@gmail.com

Lehden ilmoitushinnat

Hinnat koskevat sekä väri että mustavalkoisia ilmoituksia. Ilmoittajan aineiston on oltava painokelpoinen PDF-aineisto. Yleensä firmat kyllä tietävät, mitä se tarkoittaa. Ilmoitukset tulee toimittaa sähköpostilla osoitteeseen **renaultist.materiaali@gmail.com**. Aineistopäivä löytyy lehden sivulta 31 sekä yleisesti kerhon nettisivulta (Yhteyshenkilöt/Renaultist). Lisää teknistä neuvontaa voi kysellä Wellulta sähköpostitse osoitteesta **wh8179@gmail.com**.

Ilmoitus	leveys x korkeus (mm)	Hinta
1/4 sivu (A6)	105 x 148	80 euroa
1/2 sivu (A5)	210 x 149	130 euroa
1/1 sivu (A4)	210 x 297	300 euroa
2/1 aukeama (A3)	420 x 297	600 euroa

Lähestyy!

Todellinen Grand Tour de Renault

Nyt on tiedossa sitten todellinen Suuri Ajelu. Taitaa olla niin että tässä seulotaan jyvät akanoista eli todelliset renaultistit harrastelijoista.

18.7.2024

Torstai 18.7. ja **Vaasa**. Tuo Pohjanlahden mahtikaupunki. 1900-luvun alkupuolella kaupunki oli asukasluvultaan yksi Suomen suurimmista kaupungeista. Maakuntakeskus tämäkin kuten Oulu. Relluporukan visiitti nostattaa hetkeksi kaupungin asukaslukua.

17.7.2024

17.7. keskiviikko. Nyt onkin reissun pisin siirtymä, **Ouluun** saakka. Väkimäärä lähentelee 200 000 ja kaupunki on valittu Euroopan kulttuuripääkaupungiksi 2026. Joten Rellut sopivat mainiosti tuomaan autoilukulttuuria hiukan etuajassa.

16.7.2024

Tiistaina 16.7. koittaakin kiertoaajelun lyhyin siirtymä. Saavumme **Jyväskylään**. Se on myöskin alueensa maakuntakeskus eli Keski-Suomen. Sijainti Päijänteen pohjoisrannalla.

Maali

19.-21.7.2024

19.7. perjantaina koittaakin Grande Finale, saavumme **Tampereelle** viikon reissun jälkeen. 40-vuotis juhlakiertueen ja -vuoden pitopaikka ottaa meidät avosylin vastaan ja juhlat voivat alkaa. Ilonpitoa kestää sunnuntaille saakka

15.7.2024

Arki koittaa ja maanantaina 15.7. Rellujen keulat kääntyvät kohti **Mikkeliä**. Mikkeli on Etelä-Savon maakuntakeskus jossa asustelee 52 000 savolaista. Varmaan osa on vastaanottamassa Relluja. Toivotaan!

13.7.2024

Startti

Suuri Rellu-seikkailu aloitetaan **Turusta** lauantaina 13.7. Toivottavasti harrastajilla on intoa osallistua jollei koko kierrokseen niin ainakin lähtötapahtumaan. Lähtöpaikka selviää kevään aikana.

14.7.2024

Sunnuntaina 14.7. ajelemme **Helsinkiin**. Siirtymä on mukavan lyhyt joten ei kovin kiirettä Turusta lähtöön ole. Kuka nyt Turusta yleensäkin haluaa lähteä pois?

Muutokset ovat tietysti mahdollisia joten käy aika-ajoin osoitteessa www.renaultkerho.net saadaksesi asiasta lisätietoja.

